برگزاری پویش همخوانی سرود «رزم آهنگ» در هفته بسیج

پویش سراسری همخوانی سرود «رزم‌آهنگ» همزمان با هفته بسیج از سوی مرکز آفرینش‌های فرهنگی هنری بسیج کشور برگزار می‌شود.

عمار عطاپور، مدیر این مرکز و دبیر پویش، هدف از برگزاری این برنامه را جریان‌سازی فرهنگی و ایجاد فضای حماسی و انقلابی در میادین شهرهای کشور با مشارکت مردم عنوان کرد.

در این پویش، سرودهای «الله‌اکبر» ویژه دختران و «ای بسیج» ویژه پسران، با شعرهای جدید و بر اساس ملودی سرودهای سال‌های ابتدایی انقلاب بازتولید شده‌اند.

گروه‌های سرود می‌توانند آثار خود را تا دهم آذر ماه جاری ارسال کنند. در پایان نیز از پنج اجرای برتر دختران و پنج اجرای برتر پسران تجلیل خواهد شد.

مهر

طنین نغمه‌های کُردستان در شب‌های جشنواره مریوان

همزمان با نوزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر خیابانی مریوان، شب‌های موسیقی کُردستان از سوم تا ششم آذرماه با حضور چهار گروه موسیقی از مناطق مختلف کُردستان برگزار می‌شود. این برنامه با همکاری دبیرخانه جشنواره و دفتر موسیقی وزارت فرهنگ، با هدف معرفی موسیقی بومی و محلی کُردستان تدارک دیده شده است. بر اساس برنامه، سه‌شنبه سوم آذر گروه فلکلور مریوان به سرپرستی عین‌الدین مریوانی، چهارشنبه گروه کُردستان به سرپرستی هیوارحمانی، پنجشنبه گروه موکریان به سرپرستی زاویر کُردستانی و جمعه ششم آذر گروه قه‌لای شیروانه به سرپرستی محمد کرمیانی، به سرپرستی محمد کرمیانی اجرا خواهند داشت. برنامه هر شب ساعت ۲۱ در سالن اجتماعات آموزش و پرورش، برگزار می‌شود.

مهر

رضا اسماعیلی شاعر و پژوهشگر ادبی در سوگ رضا امیرخانی گفت:

نویسنده‌ای که از مرزهای تجربه عبور می‌کرد

رضا اسماعیلی شاعر و پژوهشگر ادبی، با زنده‌نگه داشتن یاد و خاطر رضا امیرخانی نویسنده نام‌آشنا توضیح داد: به نظرم رضا امیرخانی از آن آدم‌هایی بود که نمی‌توانست به تماشای جهان از پنجره‌ای ثابت قناعت کند؛ دوست داشت خودش به دل تجربه‌ها برود، ناشناخته‌ها را کشف کند و از افق‌های آشنا فراتر برود. سفر به کره شمالی، با آن همه پیچیدگی و تفاوت‌های فرهنگی و اجتماعی، و علاقه‌اش به پرواز و پاراگلایدر، نشانه‌هایی از روحیه کنجکاو، جسور و ماجراجوی او بود.

این پژوهشگر ادبی با اشاره به اینکه امیرخانی نه فقط در زندگی، بلکه در نویسندگی نیز اهل تجربه‌کردن بود؛ ادامه داد: همان‌گونه که در سفر، خطر می‌کرد و ناشناخته را به رسمیت می‌شناخت، در ادبیات هم به تکرار تجربه‌های پیشینیان بسنده نمی‌کرد و می‌کوشید راه‌های تازه‌ای در زبان و روایت بیازماید. به گمان من، میان این دو وجه شخصیت او نسبتی معنادار وجود داشت: میل به کشف، عبور از مرزهای معمول و نترسیدن از تجربه‌های تازه.

او افزود: البته در کنار این روحیه ماجراجویانه، وجه دیگری هم در شخصیتش وجود داشت: نظم، دقت و مسئولیت‌پذیری. خاطره‌ای که از دوران همکاری با او در انجمن قلم ایران دارم، به‌خوبی این ویژگی را نشان می‌دهد. بنابراین، امیرخانی را نمی‌توان صرفا یک ماجراجوی بی‌قرار دانست؛ او در عین جسارت و تجربه‌طلبی، انسانی منضبط، جدی و متعهد به کار بود. شاید همین جمع اضداد بود که شخصیت او را جذاب و آثارش را متمایز می‌کرد.

اسماعیلی در ارزیابی ویژگی‌های رمان «ره‌ش» نوشته امیرخانی توضیح داد: به گمان من، دلیل توجه گسترده به رمان «ره‌ش» را باید در چند ویژگی هم‌زمان جست‌وجو کرد. این رمان صرفا یک داستان خانوادگی یا اجتماعی نیست؛ تلاشی است برای روایت یک مسئله بزرگ اجتماعی و فرهنگی از دریچه زندگی خصوصی یک خانواده. یکی از ویژگی‌های برجسته آن، انتخاب موضوعی متفاوت و کمتر پرداخته‌شده در رمان فارسی است: «مسئله زمین، محیط زیست، باغ و نسبت انسان معاصر با طبیعت و میراث فرهنگی.»

به گفته این پژوهشگر ادبی، امیرخانی در رمان «ره‌ش» از دل یک ماجرای خانوادگی، به تعارض میان سنت و تجدد، توسعه و تخریب، مالکیت و مسئولیت اجتماعی راه می‌برد. او با تاکید بر اینکه انتخاب یک زن به‌عنوان راوی و شخصیت محوری داستان نکته مهم دیگر درباره رمان «ره‌ش» است، افزود: «لیا» از زاویه دید خود، شهر را روایت می‌کند و مخاطب با نگرانی‌های او درباره آینده فرزندش و کیفیت زندگی در تهران همراه می‌شود. بیماری فرزند نیز به مسئله محیط زیست و شهرسازی بُعدی انسانی و عاطفی می‌بخشد.

اسماعیلی با اشاره به سال‌ها پیش که رضا امیرخانی ریاست انجمن قلم ایران را بر عهده داشت، گفت: در آن سال‌ها توفیق همکاری با او را پیدا کردم. خاطره‌ای که از آن دوران در ذهنم مانده، به یکی از برنامه‌های انجمن در سالن اجتماعات بازمی‌گردد؛ برنامه‌ای که در آن آقای صفارهرندی که در آن سال‌ها وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی بود برای سخنرانی دعوت شده بود.

او درباره شیوه مدیریت و نظم‌بخشی امیرخانی به آن نشست بیان کرد: او برای آنکه برنامه طبق زمان‌بندی پیش‌بینی‌شده پیش برود و سخنرانان هرکدام در فرصت مشخص خود سخن بگویند، از یک دستگاه کرنومتر استفاده می‌کرد و زمان سخنرانی‌ها را با دقت زیر نظر داشت. این رفتار، در عین سادگی، تصویری روشن از روحیه منظم، دقیق و مسئولیت‌شناس او به دست می‌داد؛ کسی که برای وقت دیگران و نظم یک برنامه فرهنگی ارزش قائل بود.

ایرنا

